

Toespraak 8 mei 2024 – Station Brugge bij de tijdelijk opgestelde piano, na het stiltemoment

Dankjewel Geert om jouw begeleiding bij de piano van dit stiltemoment voor Vrede en het herdenken van 8 mei. Dankjewel Matthias en Clarysse voor de liederen die jullie voor dit stiltemoment hier uitvoerden. Een stiltemoment geïnspireerd door de compositie van stilte 4'33" voor piano, van John Cage. 8 mei 1945, een dag waarop alom vreugde losbarstte om het stilvallen van de wapens in Europa. Maar ook een dag waarop zovelen achtergebleven zijn met onnoemelijk veel verdriet om hun gesneuvelde, van ontbering omgekomen of vergaste familieleden en vrienden en waarop zovelen achtergebleven zijn met trauma's zijn. Een aantal van hen zijn de trauma's nooit te boven gekomen. Mensen die geleden hadden en in hun verdere leven geen blij momenten durfden hebben of zich gelukkig durfden voelen uit angst of vanuit het idee dat hen dit geluk terug ging afgenomen worden. Stilstaan bij deze gebeurtenissen uit het verleden, terugdenken aan al dat leed is nodig, hard nodig. Dit bewijst wat er momenteel aan de gang is. Een genocide die momenteel bezig is, dan nog door leiders van een bevolkingsgroep die zelf met een poging tot uitroeiing geconfronteerd geweest is en eeuwenlang ervoor al slachtoffer geweest is van discriminatie. De oorlog Rusland – Oekraïne. De toenemende militarisering in de wereld, ook in het Westen die zich daartoe genoodzaakt voelt door een potentieel externe belager. De westerse landen worden evenwel niet alleen van buitenaf bedreigd. Er zijn ook intern groepen, partijen, politici die tegen de universele mensenrechten zijn, die politici van de traditionele partijen fysiek aanvallen op het moment dat deze verkiezingskandidaten verkiezingsaffiches aan het plakken zijn, partijen die opteren voor eigen volk eerst en discriminatie van vluchtelingen en immigranten in hun partijprogramma hebben, die dromen van een zuiver volk, wat dat 'zuiver volk' dan ook betekent, en die helaas ook hun droom met alle mogelijke middelen willen verwezenlijken. Dromen mag, al wat er in een mens omgaat mag er zijn. Maar bedenk, en dat is een boodschap aan hen die behoren tot die specifieke dromers, dat er zovelen uit andere landen naar het Westen gehaald zijn in de jaren 1950, 60, 70 als arbeidsmigranten en dat vanuit het geboorterecht elke nakomeling dezelfde rechten heeft als nakomelingen uit de oorspronkelijke bevolking. Bedenk ook dat niet iedereen wil deelnemen aan oorlogen en daarom naar een ander land vluchten. Als er hier oorlog zou uitbreken, zou ik ook vluchten, tenminste als het nog kan. Bedenk dat we allen een overlevingsinstinct hebben en voor wie vlucht dit een noodzaak is om in leven te blijven. Stilstaan bij al wat gebeurd is in het verleden is nodig om ons bewust te worden en te blijven van de gevolgen van discriminatie en oorlogen, en de schade van wat vandaag aan de gang is vooralsnog te beperken. Laten we dan ook van 8 mei een feestdag maken waarop we de overwinning op het nazisme vieren, maar maak van 8 mei vooral een bezinningsdag over tot wat oorlog, geweld en discriminatie leidt, in plaats van de dagelijkse routine aan te houden. Hierbij kunnen de media door een aangepaste programmatie toe bijdragen. In de scholen kan dan 7 mei voorbehouden worden tot het geven van een uitgebreide duiding en het waarschuwen voor krachten die met geweld, fakenews en discriminatie hun onmenswaardige doelstellingen willen bereiken. Laat ons streven naar een mensheid waarop we fier kunnen zijn. Dat kan alleen door sociale rechtvaardigheid, empathie voor de ander en door het bereiken en in stand houden van WereldVrede. Dank voor uw aanwezigheid en uw aandacht.

Stiltemoment voor vrede in station van Brugge

<https://kw.be/nieuws/samenleving/stiltemoment-voor-vrede-in-station-van-brugge/>

8 mei 2024

Op initiatief van Marleen Brutyn, stichter-voorzitter van de Brugse vzw Vredeswijzer, werd er woensdagnamiddag om klokslag 16.33 uur bij de piano ter hoogte van de nieuwe loketten in het station van Brugge een stiltemoment gehouden voor vrede en het herdenken van het einde van de Tweede Wereldoorlog. Brutyn greep voor dit stiltemoment terug naar de stiltecompositie 4'33" van de Amerikaanse avant-gardecomponist John Cage.

Bezinningsdag

Aansluitend hield ze een betoog waarin ze de oorlog in de Gazastrook en in Oekraïne, de toenemende militarisering wereldwijd en de verrechtsing in het Westen betreurde. "Laten we van 8 mei een feestdag maken waarop we de overwinning op het nazisme vieren, maar maak van 8 mei vooral een bezinningsdag over tot wat oorlog, geweld en discriminatie leiden", luidde het nog.

Toespraak 8 september 2024 n.a.v. de herdenking 80 jaar bevrijding, bij de Struikelsteen voor Hector Joye, Sint-Jorisstraat 69.

Van harte welkom iedereen op dit herdenkingsmoment 80 jaar bevrijding. 80 jaar bevrijding wordt echter overschaduwd door de realiteit dat we nog ver van Wereldvrede zijn en door de dreiging van een Derde Wereldoorlog en het 'Nooit meer oorlog' van na Wereldoorlog II ook voor ons een illusie wordt. Vanuit nationale fierheid, vanuit het idee dat het eigen volk beter is dan de andere bevolkingsgroepen of dat het gerechtvaardigd is met geweld aanspraak te maken op grondgebied van de buurlanden of vanuit de reflex bij regeringsleiders zichzelf te beschermen tegen gerechtelijke vervolging en afzetting uit hun mandaat als gevolg van corruptie, vallen nog steeds zoveel doden, gekwetsten en getraumatiseerden in diverse oorlogen wereldwijd. Zoveel nieuwe slachtoffers zoals toen. Zoals de door de nazi's vermoorde Hector Joye die hier met een Struikelsteen herdacht wordt. Daarom organiseerde Vredeswijzer vzw met ondersteuning van het Brugs Vredesplatform dit herdenkingsmoment als een ingetogener ogenblik, eventjes weg van de uitbundigheid om de bevrijding en van de evocatie van het toenmalige militaire leven. Dit vanuit het besef dat we helaas nog niet in de Vredevolle wereld leven waarop de meesten na de Tweede Wereldoorlog gehoopt hadden, en het bestaan van strijdmachten nog steeds niet tot het verleden behoort.

In de huidige situatie wordt het moeilijker 'Nooit meer oorlog' uit te spreken en ontstaat en de neiging er zich bij neer te leggen dat vredige periodes nu eenmaal afgewisseld worden met oorlogstijden en oorlog voeren eigen is aan de mens. Laten we echter niet fatalistisch zijn. Laten we er integendeel elk van ons in onszelf en allemaal samen aan werken, zodat 'Nooit meer oorlog' dan toch eens bewaarheid wordt. Hoe kunnen we wereldvrede bereiken? Stap in alle opzichten af van het bevoorrecht van de eigen geboorteplek. Stap af van het claimen dat de godsdienst waarin we opgegroeid zijn de enige ware godsdienst is. Stap af van je te beperken tot het fier zijn op het eigen land, de eigen streek, de eigen provincie of de eigen stad. Stap af van het enkel zorgen voor de eigen persoon, familie, klasse of geboorteplek. Stap af van het toekennen van prerogatieven ten koste van de medemens. Ga in evenwaardigheid met de zogenaamde ander om. Herken en erken ook de belangen en de waarde van de anderen. Pas methodes toe waardoor we samen kunnen komen tot situaties waarin iedereen tevreden is. Laten we door ons handelen, door onze zorgzaamheid voor onze medemens van waar die medemens ook is, en voor de natuur, waar we ons ook bevinden, er naar streven dat we fier kunnen zijn op de mensheid. Do make the world great. Maak de wereld groot. Zo, we kunnen alvast beginnen met het zingen van twee Vredesliederen. Daarna kunt u uit handen van mijn collega witte lintjes nemen om uit te hangen aan je voordeur, fiets, handtas als teken voor Vrede, of een Vredesaffiche om voor je venster te hangen. Dank voor uw aanwezigheid en uw aandacht.

Marleen Brutyn

Toespraak 14 februari 2025, De Burg, Brugge, bij het beeld 'De Jonggehuwden' of 'Amor' van Livia Canestraro en Stefaan Depuydt

Iedereen van harte welkom bij dit beeld 'De Jonggehuwden' of 'Amor', van Livia Canestraro en wijlen Stefaan Depuydt, om op deze Valentijnsdag even stil te staan bij de tegenstelling tussen de universele wens om ons keven in liefde met iemand te delen enerzijds en het feit dat de invulling van deze universele wens wereldwijd zo massaal verbroken wordt door oorlogen.

Ik begin met een herinnering. Ik herinner me hoezeer ik op 25 mei 1993 geraakt werd door een krantenbericht dat ging over de Serviër Bosko Brkic en zijn geliefde moslima Admira Ismic. Ze wilden samen het belegerde Sarajevo ontluchten. Na het oversteken van de rivier Miljacka via de Vbranabrug werden beiden echter beschoten door sluipschutters. Bosko was meteen overleden, Admira, die nog de kracht had tot bij hem te kruipen, overleed tien minuten later. Onlangs googelde ik hun namen om te zien of er hierover melding is op het internet. En inderdaad, dat het net om geliefden ging die hun liefde voor elkaar voorrang gaven op hun afkomst, heeft nog meer mensen beroerd. Bosko en Admira kregen later de naam Romeo en Julia van de Balkan. In 2013 werd een muzikale ode aan dit koppel gebracht door Mario Vestic, Sejo Sexon en Toni Lovic.

Mijn gedachten gaan verder uit naar alle koppels man – vrouw, man – man, vrouw – vrouw die te lijden hebben onder oorlogsgeweld, naar alle mensen die hun man of vrouw hebben verloren in de oorlog of moeten achterlaten op de vlucht voor oorlog of andere gewelddaden.

Er moeten meer mensen en meer leiders zijn zoals Bosko en Admira. Dan worden koppels niet meer uit elkaar gerukt, Dan zijn er veel minder voortijdige weduwen en weduwnaars. Dan moeten vluchtelingen niet langer in onzekerheid wachten op hereniging met hun partner in veiliger oorden. Dan moeten we in het televisiejournaal niet meer toekijken hoe vrouwen zonder hun man moeten vluchten met hun kindjes die nog net hun lievelingstедdy onder hun armpjes kunnen meenemen als hun enig bezit, als hun enige troost. Dan kunnen alle geliefden wereldwijd Valentijn doorbrengen met een etentje op restaurant of gezellig samen thuis zitten of samen een concert beluisteren,..... Dan krijgen de minnaars de jaren samen die hen van nature toekomen. Zo, als je straks geniet van Valentijn, denk ook eens aan de oorlogsslachtoffers en aan de vluchtelingen, en neem je voor wereldburger te worden in plaats je vast te houden aan je nationaliteit, etnische groep of godsdienst. Make the World Great. Ik dank u voor uw aandacht.

Inleiding Trommelen voor Vrede, 21 maart 2025

Goede avond iedereen, welkom op deze trommelen voor Vrede. Het was Arthur Haulot die in 1976 21 maart uitriep tot dag voor Trommelen voor Vrede. Arthur Haulot werd in 1941 weggevoerd naar de kampen van Mathausen en Dachau, maar heeft die kampen gelukkig overleefd. Zijn oproep is vooral in Franstalig België opgenomen en een Luikse organisatie maakte er ook een website rond. Deze dag is vooral gericht naar kinderen toe. Doel is om op deze dag om trommels te laten weerklinken door scholen uit het basisonderwijs, niet langer om mannen naar het front te roepen, maar om kinderen aan te moedigen om samen te bouwen aan een wereld van vrede en verdraagzaamheid. Maar hier zullen ook volwassenen trommelen om onze roep naar Vrede te laten horen. 21 maart is overigens ook Internationale voor de uitbanning van Rassendiscriminatie, zo uitgeroepen door de A.V. van de V.N. in 1966. Zo de trommelaars popelen om op de trommel te slaan. Begin zachtjes om de paarden niet aan het schrikken te brengen en geleidelijk mag het dan wel luider. Dankjewel.

Toespraak bij ontvangst van Tommekedoethetweer, in het stadhuis Brugge, 3 mei 2025

Samen met de opkomst van bepaalde politieke partijen en personen zien we een toenemende intolerantie tegenover de LGBTQ+-gemeenschap. De aanval van jongeren op een vrijwilliger van het Regenbooghuis aan zee, in Oostende op 2 november 2024. De bedreiging tegen Max Colombie na zijn optreden tijdens de recentste Warmste Week staat ons nog vers in het geheugen. In Hongarije is het al zover. De pride is er voortaan verboden. Trump zette de financiering voor transgenderzorg voor jongeren onder de 19 jaar stop, verbiedt overheidsinstanties het hijsen van de regenboogvlag, gebiedt de federale organisaties woorden als 'genderidentiteit', 'non-binair' en 'transseksueel' te schrappen uit formele uitingen, ontslaat de transgenders uit het leger, en beweert dat er alleen echte mannen en vrouwen zijn. Dichter bij ons vergelijkt Tom Van Grieken het manifesteren van seksuele patronen met carnaval. Mijn vraag is: waarom worden lesbiennes, homo's, bi-mensen, transgenders, queer-mensen, waarom worden zij gediscrimineerd? Waarom? Welke nadelen veroorzaken zij op gebied van veiligheid, leefmilieu, klimaat, samenleving? Welk veiligheidsrisico, welke overlast, welk milieudelict, welk klimaatdelict, welke aanslag op de natuur veroorzaken zij op basis van hun seksuele geaardheid? Zijn zij het die de wereld in disbalans brengen? Bij mijn weten niets van dit alles. Sommigen verwijten hen te manifesteren in obsceniteiten in de prides. Bedenk dan maar eens dat het net de tegenstand is die dergelijke manifestatie uitlokt. Als er niet de discriminatie, de tegenstand zou zijn, zou er bij hen ook niet de behoefte zijn in grote getale actie te voeren en bij momenten uitdagend over te komen. Er zou zelfs geen naam moeten op gegeven worden. Je komt op de wereld, je wordt volwassen en je ontmoet een wederzijds goed voelen bij elkaar, zo goed dat je besluit jullie leven met elkaar te delen, of dat nu een persoon van het andere of van hetzelfde geslacht is. Laat iedereen het relationele leven leiden zoals hij/zij wilt leiden. Hou op met mensen omwille van hun seksuele of romantische geaardheid, hun genderfluiditeit of transgenderisme aan te vallen of bij wet te discrimineren. Nochtans is genderdiversiteit van alle tijden. Dit is te zien in dit boek dat pas uitgegeven is.

Ik wens het elk Regenbooghuis toe iemand in hun midden te hebben die zo krachtig en moedig is om dergelijke actie als Tommeke te ondernemen of wie weet doet Tommeke het elk jaar weer voor elk van de Regenbooghuizen in de provincie. Dankjewel Tommeke voor jouw inzet!

Tot slot: als Vredesactivist zeg ik: ook een evenwaardige en verdraagzame houding naar LGBTQ+-gemeenschap is Vrede. Dank voor uw aanwezigheid en uw aandacht.

Toespraak bij ontvangst van Tommekedoethetweer, Oostende bij aankomst en afsluitfeest van zijn voettocht, 31 mei 2025

Samen met de opkomst van bepaalde politieke partijen en personen zien we een toenemende intolerantie tegenover de LGBTQ+-gemeenschap. De aanval van jongeren op een vrijwilliger van het Regenbooghuis aan zee, in Oostende op 2 november 2024. De bedreiging tegen Max Colombie na zijn optreden in Brugge tijdens de recentste Warmste Week staat ons nog vers in het geheugen. In Hongarije is het al zover. De Pride is er voortaan verboden. Trump zette de financiering voor transgenderzorg voor jongeren onder de 19 jaar stop, verbiedt overheidsinstanties het hijsen van de regenboogvlag, gebiedt de federale organisaties woorden als 'genderidentiteit', 'non-binair' en 'transseksueel' te schrappen uit formele uitingen, ontslaat de transgenders uit het leger, en beweert dat er alleen echte mannen en vrouwen zijn.

Dichter bij ons vergelijkt Tom Van Grieken het manifesteren van seksuele patronen met carnaval. Mijn vraag is: waarom worden lesbiennes, homo's, bi-mensen, transgenders, queer-mensen, waarom worden zij gediscrimineerd? Waarom? Welke nadelen veroorzaken zij op gebied van veiligheid, leefmilieu, klimaat, samenleving? Welk veiligheidsrisico, welke overlast, welk milieudelict, welk klimaatdelict, welke aanslag op de natuur veroorzaken zij op basis van hun seksuele geaardheid? Zijn zij het die de wereld in disbalans brengen? Bij mijn weten niets van dit alles. Sommigen verwijten hen te manifesteren in obsceniteiten in de Prides. Bedenk dan maar eens dat het net de tegenstand is die dergelijke manifestatie uitlokt. Als er niet de discriminatie, de tegenstand zou zijn, zou er bij hen ook niet de behoefte zijn in grote getale actie te voeren en bij momenten uitdagend over te komen.

Er zou zelfs geen naam moeten op gegeven worden. Je komt op de wereld, je wordt volwassen en je ontmoet een wederzijds goed voelen bij elkaar, zo goed dat je besluit jullie leven met elkaar te delen, of dat nu een persoon van het andere of van hetzelfde geslacht is. Laat iedereen het relationele leven leiden zoals hij/zij wilt leiden. Hou op met mensen omwille van hun seksuele of romantische geaardheid, hun genderfluiditeit of transgenderisme aan te vallen of bij wet te discrimineren. Genderdiversiteit is trouwens van alle tijden. Dit is te zien in dit boek dat pas uitgegeven is.

Ik droom van een All Care wereld. Een wereld waarin elke mens een alles omvattende zorg huldigt, zowel voor de aarde, de natuur, de dieren, de bodem, als voor elke medemens, ongeacht de geaardheid of de afkomst van onze medemens. Dat is ook de wens van Tommeke die het weer gedaan heeft en hier straks aankomt na een voettocht van een volle maand voor Regenbooghuis aan Zee. We danken Tommeke, We danken Jacky om zijn echte naam niet te vergeten, voor alles wat hij onderneemt ten bate van de LGBTQ+-gemeenschap.

Tot slot: als Vredesactivist zeg ik: ook een evenwaardige en verdraagzame houding naar LGBTQ+-gemeenschap is Vrede. Dank voor uw aandacht.

Marleen Brutyn, Voorzitter Vredeswijzer vzw

Toespraak 14 juni 2025, bij de Pride in Brugge

In onze samenleving zien we een toenemende intolerantie en geweld tegenover de LGBTQ+gemeenschap. Ik stel mij de vraag: waarom worden lesbiennes, homo's, bi-mensen, transgenders, queer-mensen gediscrimineerd? Waarom? Welke nadelen veroorzaken zij vanuit hun seksuele of romantische aard, op gebied van veiligheid, leefmilieu, klimaat, samenleving? Welk veiligheidsrisico, welke overlast, welk milieudelict, welk klimaatdelict, welke aanslag op de natuur veroorzaken zij vanuit hun geaardheid? Zijn zij het die de wereld in disbalans brengen? Bij mijn weten niets van dit alles.

Sommigen verwijten hen te manifesteren in obsceniteiten in de Prides. Bedenk dan maar eens dat het net de tegenstand is die dergelijke manifestatie uitlokt. Als er niet de discriminatie, de tegenstand, het geweld zou zijn, zou er bij hen ook niet de behoefte zijn in grote getale actie te voeren en bij momenten uitdagend over te komen.

Er zou zelfs geen naam moeten op gegeven worden. Je komt op de wereld, je wordt volwassen en je ontmoet een wederzijds goed voelen bij elkaar, zo goed dat je besluit jullie leven met elkaar te delen, of dat nu een persoon van het andere of van hetzelfde geslacht is. Laat iedereen het relationele leven leiden zoals hij/zij wilt leiden. Hou op met mensen omwille van hun seksuele geaardheid, hun genderfluiditeit, interseksualiteit, transgenderisme aan te vallen of bij wet te discrimineren.

Ik droom van een All Care wereld. Een wereld waarin elke mens een alles omvattende zorg huldigt en krijgt, zowel voor de aarde, de natuur, de dieren, de bodem, als voor elke medemens, ongeacht de geaardheid of de afkomst van onze medemens.

Tot slot: als Vredesactivist zeg ik: ook een evenwaardige en verdraagzame houding naar LGBTQ+ gemeenschap is Vrede. Dank voor uw aandacht.

Marleen Brutyn, voorzitter Vredeswijzer vzw

Toespraak bij de inhuldiging van de Vredespaal die in 2025 gerestaureerd en verplaatst werd naar een zichtbaardere plaats op het terrein van de Stedelijke Academie – 24 september 2025

Goede morgen/middag iedereen.

We staan hier bij een bijzondere paal, m.n. een Vredespaal. U ziet de boodschap in drie talen: Moge Vrede heersen op aarde.

Deze Vredespaal staat niet op zich. Ze is één van de 200 000 vredespalen wereldwijd, in bijna alle landen. Het idee van de verspreiding van een vredesboodschap over de hele wereld is bedacht door de Japanner Masahisa Goi in 1955. Hij stond aan de basis van een neutrale, non-sektarische beweging, die zich inzet voor wereldvrede, en die religie, politiek, en etniciteit overstijgt en wilde de vredesboodschap op allerlei eenvoudige manieren verspreiden. In Japan werd de eerste vredespaal opgericht in 1976, buiten Japan in 1983. Na zijn overlijden in 1980 wordt het vredespalenproject sinds 1986 uitgedragen door de “May Peace Prevail on Earth International”-organisatie, alsook door andere groepen en individuen.

De Vredespaal die je hier ziet werd in Brugge geplaatst in 1989 en onthuld door de initiatiefneemster, vredesactiviste en kunstenares Mié Tabé. Intussen werd deze paal enkele keren verplaatst en stond ze sedert 2006 ietwat verborgen achter deze haag daar, en wisten zelfs nog weinigen van het bestaan ervan. In vreedstijd worden vredesboodschappen weleens verwaarloosd om dan opnieuw naar boven gehaald te worden in oorlogstijd, als we de waarde van te mogen leven in Vrede ten volle beseffen. Dankzij gids Jan Vandemoortele kwamen de leden van het Brugs Vredesplatform op de hoogte van het bestaan van deze vredespaal en nam Vredeswijzer vzw contact op met DKO-directeur Joost Goethals om het nodige te doen om de Vredespaal te restaureren en te verplaatsen naar een zichtbaardere plaats. En zie hier het resultaat, jullie aandacht wordt nu wel eens getrokken naar deze Vredespaal en ze is nu ook zichtbaar vanaf de straat.

Ik dank Joost Goethals ten zeerste voor de goede samenwerking, de stad Brugge voor de ondersteuning en de restaurateurs. Want Vredesboodschappen de wereld insturen is nog steeds nodig, als we zien wat er momenteel allemaal gaande is. Ik eindig met mijn eigen Vredesboodschap die ik al in meerdere toespraken meegegeven heb: hou je niet vast aan je nationaliteit, etnische groep of godsdienst. Ga zorgzaam om met iedere medemens en met onze aarde. Make the World Great. Dank voor jullie aandacht.

Toespraak bij de voorstelling van boekje “Brugge, stad voor Vrede”, 08.09.2026

Goede middag iedereen. Hoe zijn wij tot deze Vredeswandeling gekomen? Bij mijn kijk op de activiteiten van de Leuvense Vredesbeweging ontdekte ik dat er in Leuven liefst drie Vredeswandelingen uitgestippeld zijn. Eén van deze wandelingen staat op de website izi.travel.

Deze ontdekking wekte mijn nieuwsgierigheid of er in Brugge ook zoveel sporen uit het verleden en manifestaties in het heden zijn van de betrachting om een Vredevolle wereld op te bouwen. Ik trok op speurtocht en ik vond al gauw plaatsen die herdenkingsgewijs oproepen tot ‘Nooit meer oorlog’ of symbolisch oproepen tot kleine en grote Vrede. Ik trof beelden aan van personen die actief aan zorg en Vrede hebben bijgedragen en mensen die ook in onze huidige tijd medemensen van diverse afkomst met elkaar verbinden.

Gids Jan Vandemoortele kwam er bij en het monumentenplaatje werd zoveel completer. Samen zijn we gekomen aan 21 haltes die geresulteerd heeft in een wandeling om individueel of in familieverband te beleven en te volgen is op de eerder genoemde website ivi.travel. We werkten deze Vredeswandeling ook uit op het formaat van een wandeling onder leiding van een gids die halt houdt bij een aantal van deze monumenten.

Van deze verkorte wandeling is er ook een mooie uitgave van de West-Vlaamse Gidsenkring, “Brugge, stad voor Vrede”. Deze uitgave is te koop tegen 10 euro per exemplaar en kan gemakkelijk door de gidsen gebruikt worden. Dit boekje dient de gidsen er evenwel niet van te weerhouden ook te verwijzen naar de andere monumenten waarvan ik enkele heel belangrijk vind zoals de ‘mozaïek voor verbinding’, geschonken door jongeren uit Molenbeek naar aanleiding van de rellen door hooligans waarbij ook gewonden vielen. Deze jongeren wilden dit geweld niet beantwoorden met geweld, maar met een daad van beminlijkheid, en maakten dit werk uit de brokstukken van de vernielde winkel Brico Ben.

Moge de Vredeswandelingen in Leuven en Brugge, een aanmoediging zijn voor Vredeswerkers in andere steden om aan de slag te gaan en hun Vredesmonumenten samen te brengen in een wandelparcours. Ik geloof dat er in elke stad toonbeelden van Vrede zijn. We vinden het belangrijk dat ze blijvend in de picture gezet worden om het besef gaande te houden dat er ook goedheid in de wereld is. Dank voor jullie aandacht.